

عنوان مقاله:

تحلیل و نقد نظریه سازمان های یادگیرنده در چارچوب الگوی سه شاخگی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی مدیریت، کسب و کار و حسابداری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد مهدی نجفی شهرضا - دانشجوی دکتری مدیریت دولتی مدیریت منابع انسانی دانشگاه پیام نور (مرکز تحصیلات تکمیلی)

رضا نجاری - دانشیار گروه مدیریت دولتی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

برنامه های بهبود مداوم که امروزه نقل محافل مدیریتی است، به سرعت در تمام سازمان ها گسترده می شوند. مدیران به این امید چنین برنامه هایی که بعضا هزینه های گزافی را نیز به سازمان تحمیل می کنند، در دستور کار قرار می دهند تا بتوانند در سازمان توان رقابت در بازار جهانی و مقاومت در برابر پیچیدگی های روزافزون را ایجاد کنند. برنامه ها تکنیک های بهبود مداوم بسیار متنوع اند، چنان که تنها تهیه فهرستی از عناوین آنها نیز کار سختی است. متاسفانه در این وادی تعداد شکست ها به مراتب بیش از پیروزی های بدست آمده است نظریه سازمان های یادگیرنده، که ابتدا توسط تعدادی از مدیران هوشمند و با تجربه در محیط کسب و کار به صورت عملی مورد استفاده قرار گرفته و سپس در محیط های دانشگاهی توسط نظریه پردازان پرورش داده شده است، به دنبال یافتن جواب این مسیله است. در این مطالعه، با جمع آوری اطلاعات کتابخانه ای و نقد تیوری سازمان های یادگیرنده با استفاده از مدل تحلسل سه شاخگی، در زمینه مسایل مربوط به مفروضات اساسی این نظریه از قبیل هستی شناسی، انسان شناسی، شناخت شناسی، و روش شناسی و همچنین ماهیت جامعه و سازمان و سطح تجزیه و تحلیل، به توصیف موضوع پرداخته شد.

کلمات کلیدی:

یادگیری سازمانی؛ سازمان یادگیرنده؛ مدل تحلیل سه شاخگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/715073>

